

POKÓJ
SWIATU
WOLNOŚĆ
LUDZIOM!
1917-1977

ŻYCIE W RADOMSKIE

„Życie Warszawy” pismo codzienne istnieje od 1944 roku

NR 262

PONIEDZIAŁEK, 7 LISTOPADA 1977 R.

CENA 1 ZŁ

Dziś o godz. 7.45 w TVP
bepośrednia transmisja
z Placu Czerwonego
w Moskwie

(P) Dziś, 7 bm. w dniu 50 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, w Moskwie na Placu Czerwonym o godz. 10 (czasu miejscowego) rozpocznie się defilada wojsk garnizonu moskiewskiego. Następnie o godz. 10.50 na Placu Czerwonym rozpocznie się manifestacja przedstawicieli ludzi pracy radzieckiej stolicy.

Przebieg uroczystości rocznicowych w Moskwie będą mogły obejrzeć miliony widzów na całym świecie. Telewizja radziecka będzie bezpośrednio transmitować główne uroczystości. Do transmisji zostanie wykorzystana międzynarodowa sieć łączności satelitarnej. Do Europy transmisje będą odbywały się za pośrednictwem „Interwizji” i „Eurowizji” a na pozostałe kontynenty za pośrednictwem satelitów.

W programie I Telewizji Polskiej transmisja rozpocznie się o godzinie 7.45 (czasu warszawskiego).

Dziś 8 stron

Po zakończeniu 4-dniowego pobytu w Litewskiej SRR polska delegacja partyjno-państwowa z Edwardem Gierkiem powróciła do Moskwy

(P) Powitanie w kolchozie „Zorza Wschodu”.

CAF — Łokaj — telefona

MOSKWA (PAP) Korespondent PAP, Władysław Knyepel pisze: w niedzielę delegacja partyjno-państwowa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej z I sekretarzem KC PZPR Edwardem Gierkiem na czele, która przebywała w Związku Radzieckim na obchodach 60-lecia Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, zakończyła pobyt w Litewskiej Socjalistycznej Republice Radzieckiej i przybyła do Moskwy.

Przed południem gościę z Polski zwiedził Akademicki Teatr Opery i Baletu Litewskiej SRR w Wilnie. Ten nowoczesny obiekt został otwarty w 1974 roku. Główna sala może pomieścić 1200 widzów. W budowie teatru uczestniczyli niemal wszystkie kraje RWPG. Są tam też polskie urządzenia sceniczne, wyprodukowane przez Zakłady Urządzeń Teatralnych w Warszawie. W Teatrze Opery i Baletu pracuje ponad 700 osób.

Edward Gierek i członkowie delegacji z wielkim zainteresowaniem obejrżeli urządzenia sceniczne, widownię i inne pomieszczenia teatru.

W godzinach południowych Komitet Centralny Komunistycznej Partii Litwy, prezydent Rady Najwyższej i Rada Ministrów Litewskiej SRR wydały obiad na cześć polskiej delegacji partyjno-państwowej z Edwardem Gierkiem na czele. Podczas obiadu Petras Gri-

(DOKONCZENIE NA STR. 5)

W bratnim sojuszu narodów

Od stałego korespondenta
JERZEGO SIERADZINSKIEGO

Moskwa, 6 listopada

(P) Wizyta polskiej delegacji w sąsiadującej z nami republice Kraju Rad stała się manifestacją braterstwa i przyjaźni naszego narodu z narodem ZSRR. Potwierdziła ona trwałe, oparte na wspólnych tradycjach walk klasowych polskiego i litewskiego proletariatu, historyczne związki naszych narodów, stanowiące dziś fundament dynamicznie rozwijającej się współpracy we wszystkich dziedzinach.

Współczesna Litwa osiągnęła wielkie sukcesy w rozwoju nowoczesnego przemysłu i rolnictwa tym samym wnosząc coraz bardziej liczącą się wkład w ogólny rozwój współpracy polsko-radzieckiej. Potwierdzenie tego można było dostrzec niemal na każdym kroku. Tak np. podczas pobytu w Kownie, 380-tysięcznym mieście, gdzie wytworzone są nowoczesne obrabarki ze sterowaniem numerycznym, ułożone sztuczne, urządzenia elektryczne i meble, dowiedzieliśmy się, że znaczna część tej produkcji — w ramach polsko-radzieckiej wymiany — przeznaczona jest na eksport do naszego kraju.

Z kolei podczas zwiedzania w Wilnie nowego teatru opery i baletu, gospodarze informowali, że podstawowe urządzenia sceniczne tego obiektu dostarczył jeden z zakładów warszawskich. Z uznaniem mówiono także o udziale naszych specjalistów w budowie ropociągu nowopołockiego, przebiegającego przez teren Litwy.

Miała ta wizyta także bardzo piękne i wzruszające akcenty świadczące o przyjaźni i jakimi traktowane są tu pamiątki przeszłości. Również te, które stanowią wspólne dziedzictwo kultury materialnej i historii naszych narodów.

W Kownie delegacja nasza zapoznała się z galerią malarstwa, gdzie eksponowane są prace najsłynniejszego malarza litewskiego M. Czurlionisa, którego twórczość w dużej mierze związana była także z Warszawą. W rolniczej spółdzielni produkcyjnej „Rytu Auszra” w rejonie kejdańskim przewodniczący spółdzielni witając Edwarda Gierkę powiedział po polsku: „Jesteśmy szczęśliwi, że możemy Was gościć”. Recytacją wiersza Marii Konopnickiej powitał również naszą delegację dzieci uczęszczające do miejscowej szkoły, w której uczą się języka polskiego.

Serdeczność z jaką przyjmowano tu naszą delegację była wyrazem stosunku tutejszego społeczeństwa do Polski. Potwierdziła, że w wyniku historycznych przeobrażeń jako zapoczątkowała Rewolucja Październikowa możliwe stało się ukształtowanie braterskich związków między sąsiadującymi ze sobą narodami, związków o partych na wspólnotę idei i celów społeczno-ustrojowych.

Wielka ludzka sprawa

(A) Gdy Stefan Żeromski we wczesnych latach dwudziestych, napisał w swym „Przedwiosniu” pamiętne słowa: „Macież wy odwagę Lenina, aby wszcząć dzieło nieznane, zburzyć stare i wstąpić nowe... Macież wy w sobie zawzięte męstwo tamtych ludzi — wirtus niezłomna...?” był to ze strony wielkiego pisarza nie tylko ukłon złożony rosyjskiej rewolucji, ale i gest osobistej, politycznej odwagi. Trzeba było nie tylko w ówczesnej Polsce, ale i w całej niemal ówczesnej Europie i za oceanem właśnie niemają cywilnej i politycznej odwagi, aby o tym, co

powstało na gruzach dawnej, carskiej Rosji, pisać i mówić dobrze i co więcej z życzliwością i nadzieją. Dostrzegać siłę i potęgę tych dziejowych przeobrażeń, których spektakularnym początkiem była salwa z „Aurory” i szturm Pałacu Zimowego w Piotrogradzie.

Żeromski, choć pełen wewnętrznych niepokojów i obaw, był jednym z tych polskich intelektualistów, których zafascynowała nie tylko sama walka rosyjskich robotników i chłopów o wyzwolenie społeczne, ale przede wszystkim jej dalekosieżne skutki, związane z utworzeniem Kraju Rad, ja-

ko pierwszego socjalistycznego państwa na naszym globie. Z wielu konsekwencji tego faktu konsekwencją najbliższą i najbardziej dla Polski i Polaków odczuwalną było obalenie caratu i uroczyste przekreślenie wszelkich traktatów rozbiorowych już w jednym z pierwszych dekretołów młodej władzy radzieckiej, co oświadczył wódz Październikowej Rewolucji, Włodzimierz Iljicz Uljanow — Lenin.

Miała to przeżyć wpływ decydujący na odrodzenie się polskiej niewoli i zaborów Polski niepodległej. Tej Polski, (DOKONCZENIE NA STR. 2)

Depesza z Polski

(A) Z okazji jubileuszu 60-lecia Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej — święta narodów ZSRR, a także narodów krajów socjalistycznych i całej postępowej ludzkości — I sekretarz KC PZPR Edward Gierek, przewodniczący Rady Państwa PRL Henryk Jablonski i prezes Rady Ministrów PRL Piotr Jaroszewicz przeszli do sekretarza generalnego KC KPZR, przewodniczącego Prezydium Rady Najwyższej ZSRR Leonida Breżniewa i przewodniczącego Rady Ministrów ZSRR Aleksieja Kosyginę depeszę z braterskimi pozdrowieniami dla wszystkich komunistów radzieckich i wielkiego narodu radzieckiego oraz gorące życzenia dalszych sukcesów na zapoczątkowanej przez Wielki Październik zwycięskiej drodze do komunizmu.

W dniu tego wielkiego jubileuszu — czytamy w depeszy — nasza partia i cały naród Polski oddają najgłębszy hołd genialnemu wodzowi między-narodowego proletariatu, przywódcy Rewolucji Październikowej i twórcy państwa

radzieckiego — Włodzimierzowi Leninowi, bohaterom Października, którzy oddali swe życie w imię zwycięstwa rewolucji socjalistycznej i jej obrony. Wyraży głębokiego szacunku i wdzięczności kierujemy do weteranów zmagających się w Wielkiej Wojny Ojczyźnianej, wyzwolicieli ziemi polskiej spod hitlerowskiej okupacji.

W tym uroczystym dniu przesyłamy Wam, drodzy towarzysze, wielkiej Komunistycznej Partii Związku Radzieckiego, bohaterom i bohaterom radzieckim wyrazy przyjaźni i braterstwa wraz z najgorętszymi życzeniami dalszych sukcesów w budownictwie komunistycznym, w realizacji historycznych uchwał XXV Zjazdu KPZR.

Pragniemy zapewnić Was i naród radziecki — głosi na zakończenie depeszy — że Polska Rzeczpospolita Ludowa, cały nasz naród będzie nadal kroczyć w imię Wami w imię zwycięstwa naszej wielkiej wspólnej sprawy — socjalizmu i pokoju. (PAP)

mlodej władzy Rad; pionierom sławnych pięćdziesiąt, którzy wnosili życie na rozległe tereny Syberii, Azji Środkowej i Dalekiego Wschodu; zwycięzcom zmagającym się z faszystami hitlerowskim; twórcom i realizatorom ogromnych przeobrażeń gospodarczych i osiągnięć naukowo-technicznych Kraju Rad, badaczom tajemnic kosmosu.

Do Teatru Wielkiego organizatorzy akademii: Komitet Centralny i Komitet Warszawski PZPR, zaprosili ludzi przodującą myśl i pracy z całego kraju, działaczy politycznych i społecznych, kombatantów II wojny światowej. Szczególnymi honorami otoczono weteranów Wielkiego Października, bohaterów sprawy rosyjskiej i pol-

skiej, wspólnej sprawy — proletariackiej.

Zajęli oni miejsca w pierwszych rzędach widowni, ramię w ramię z najmłodszym pokoleniem, wspólnie ludzie, którzy kładli pierwsze cegły na fundamencie nowego życia i ludzie, którzy kontynuować będą ich dzieło.

(CIĄG DALSZY NA STR. 5)

Z ogromnym zainteresowaniem i niesłabnącą uwagą przeczytałam książkę Johna Reeda „Dziesięć dni, które wstrząsnęły światem”. Z całego serca polecam tę książkę robotnikom wszystkich krajów — napisał Włodzimierz Lenin w przedmowie do amerykańskiego wydania książki. Tak jak pragnął tego Lenin, „Dziesięć dni” rozeszły się w milionach egzemplarzy i zostały przełożone na wiele języków.

Kiedy czyta się tę książkę

Rozmowa ZYCIA

z Johnem Reedem

ma się wrażenie, że słucha się barwnie snutej opowieści. Chciałoby się zadać jeszcze jakieś pytanie, zapytać o szczegóły...

Jest to niemożliwe. W 1920 roku John Reed zmarł na tyfus, padł na posterunku jak tysiące bojowników rewolucji. W chwili śmierci miał niespełna 33 lata (22 października minęła 90 rocznica jego urodzin).

Spróbowałismy — wykozystując jego książkę — odtworzyć rozmowę, która mogłaby się odbyć, gdyby nie nieodwracalny wyrok losu.

Na pierwszy rzut oka zdumiewa, jak mógł napisać tę książkę cudzoziemiec, Amerykanin, który nie zna języka, obyczajów. Zdawałoby się, że co krok powinien popełniać śmieszne błędy, nie dostrzegać wielu rzeczy istotnych...

— Książka jest odcinkiem skondensowanej historii opowiedzianej tak, jak ją widzia-

łem. Jedynym moim zamiarem jest dokładne sprawozdanie z (DOKONCZENIE NA STR. 7)

Kiedy czyta się tę książkę

60 rocznica Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej Dziś w Moskwie defilada wojskowa i manifestacja ludzi pracy Uroczysta akademія w Teatrze Wielkim w Warszawie Przemówienia Piotra Jaroszewicza i Stanisława Piłotowicza

(A) Dziś, 7 listopada, w 60 rocznicę Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, na Placu Czerwonym odbędzie się tradycyjna defilada wojskowa i wielka manifestacja mieszkańców Moskwy. Oprócz mieszkańców stolicy Kraju Rad weźmie w niej udział ok. 100 tysięcy gości zagranicznych, przybyłych do Moskwy na uroczystości 60-lecia. Na honorowej trybunie zajmą miejsca również członkowie polskiej delegacji partyjno-państwowej z I sekretarzem KC PZPR Edwardem Gierkiem.

W centrum zainteresowania polityków i środków masowego przekazu na świecie znajduje się nadal przemówienie Leonida Breżniewa wygłoszone podczas uroczystego posiedzenia na Kremlu Komitetu Centralnego KPZR oraz Rad Najwyższych ZSRR i Federacji Rosyjskiej, a zwłaszcza zawarte w tym przemówieniu propozycje wstrzymania produkcji broni nuklearnej i ogłoszenia moratorium na wybuchy jądrowe dla celów pokojowych.

Uroczystości obchodzą historyczną rocznicę ludzi pracy Związku Radzieckiego. W Teatrze Wielkim w Moskwie odbyło się 5 bm., posiedzenie moskiewskiego Komitetu Miejskiego KPZR i Miejskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego poświęcone 60-leciu Rewolucji.

Również na całym świecie trwają uroczystości związane z obchodami 60-lecia Rewolucji. Szczególnie uroczysty charakter mają one w krajach socjalistycznych. Kulminacyjnym akcentem obchodów 60-lecia Wielkiego Października w Polsce była uroczysta akademія, która odbyła się 5 bm. w sali Teatru Wielkiego w Warszawie.

(A) W sali Teatru Wielkiego w Warszawie odbyła się 5 bm. uroczysta akademія z okazji 60-lecia Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Zasadniczym wątkiem ideowym i uczuciowym tego spotkania był hołd złożony wielomilionowemu bohaterowi naszych czasów: robotnikom i chłopom stojącym na barykadach Piotrogradu i Moskwy, broniącym

Przemówienia
Piotra Jaroszewicza
i Stanisława Piłotowicza
— str. 2 i 4

Przyjęcie w ambasadzie ZSRR w Warszawie

(A) 5 bm. z okazji 60 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej — ambasador ZSRR w Polsce Stanisław Piłotowicz wydał przyjęcie w salach ambasady swego kraju w Warszawie.

Na przyjęcie przybyli członkowie Biura Politycznego i Sekretariatu KC PZPR, członkowie władz naczelnych stronnictw politycznych, przedstawiciele OK FJN, członkowie Rady Państwa i Prezydium Rządu, ministrowie, posłowie na Sejm.

Wśród gości obecni byli przedstawiciele różnych środowisk zawodowych, reprezentanci świata nauki i kultury, działacze społeczni i młodzieżowi, generał WP. Przybyli weterani ruchu robotniczego, a wśród nich uczestnicy Rewolucji Październikowej, uczestnicy walk o wyzwolenie narodowe i społeczne, kombatanci II wojny światowej.

W przyjęciu uczestniczyła delegacja Centralnego Zarządu Towarzystwa Przyjaźni Radziecko-Polskiej. Przybyli przedstawiciele Północnej Grupy Wojsk Armii Radzieckiej.

Obecni byli szefowie i członkowie przedstawicielstw dyplomatycznych akredytowani w Polsce.

W czasie przyjęcia, które upłynęło w niezwykle serdecznej i przyjacielskiej atmosferze, przemówienia wygłosili ambasador ZSRR w Polsce Stanisław Piłotowicz i prezes Rady Ministrów Piotr Jaroszewicz, którzy nawiązali do historycznego znaczenia Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej i podkreślili serdeczną, stale umacniającą się przyjaźń oraz wszechstronną, braterską współpracę narodów Polski i Związku Radzieckiego, ich marksi-

stowsko-leninowskich partii — KPZR i PZPR. (PAP)

Przemówienie Stanisława Pilotowicza

tru i znana już dobrze w Warszawie inscenizacja „Barbarzyńców” Gorkiego z Teatru Powszechnego, wysoko wzniosły podręczek artystyczny tegoż rocznego przeglądu dramatycznej rosyjskiej i radzieckiej w Katowicach. Festiwal zapowiada się nader interesująco.

W przeddzień, 5 km. w Teatrze Śląskim zaprezentował się spektakl „Wielki człowiek do pościeli Lenina” w reżyserii Komarowa. Głównymi bohaterami dramatu są: „Wielki człowiek do pościeli Lenina” i „Wielki człowiek do pościeli Lenina”. W spektaklu wzięli udział: „Wielki człowiek do pościeli Lenina” i „Wielki człowiek do pościeli Lenina”. W spektaklu wzięli udział: „Wielki człowiek do pościeli Lenina” i „Wielki człowiek do pościeli Lenina”.

... ze śmiercią — wszystko to staje

Po zakończeniu 4-dniowego pobytu w Litewskiej SRR polska delegacja partyjno-państwowa z Edwardem Gierkiem powróciła do Moskwy

(A) DOKONCZENIE ZE STR. 1
szkawiczius i Edward Gierek
wygłosili przemówienia.

Wystąpienie Petrasa Grizskawicziusa

I sekretarz KC KP Litwy podkreślił, że dumny jest z tego, iż społeczeństwo Litewskiej SRR wia jubileusz Wielkiej Październiki, międzynarodowe święto wszystkich ludzi pracy, wszystkich postępów sił świata wraz z wypróbowanym przyjaźniem Związku Radzieckiego, wybitnym przywódcą Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, działaczem międzynarodowego ruchu komunistycznego i robotniczego, I sekretarzem KC PZPR Edwardem Gierkiem oraz innymi członkami delegacji partyjno-państwowej PRL, polskimi kolegami i przyjaciółmi.

P. Grizskawiczius stwierdził, że ludzie radzieccy wysoko cenią przyjaźń i bojowy sojusz z komunistami polskimi, z narodem polskim, narodem o tysiącletniej historii, bogatej kulturze i wielkich talentach. I sekretarz KC KP Litwy przypomniał słowa Leonida Breżniewa wypowiadane na VII Zjeździe PZPR, że jedność, przyjaźń i braterstwo były, są i będą istotą stosunków leninowskiej partii i państwa radzieckiego do Polski.

Z wami, drodzy polacy przyjaciele — oświadczył P. Grizskawiczius — łączą nas również wspólne przeżyte doświadczenia i wielkie sprawy dnia dzisiejszego, a także wspólne plany na przyszłość.

I sekretarz KC Litwy wyraził wielkie uznanie dla wszechstronnego dorobku socjalistycznej Polski. Zwracając się do Edwarda Gierka, P. Grizskawiczius jeszcze raz serdecznie podziękował polskiemu gościom za odwiedzanie republik w przeddzień 60-lecia Wielkiej Październiki. Nie ulega wątpliwości — powiedział — że pobyt w Litewskiej SRR partyjno-państwowej delegacji PRL, wasze spotkanie i rozmowy z ludźmi pracy republik służą będąc dalszemu umocnieniu jednności i braterstwa między narodami ZSRR i narodem polskim.

Wystąpienie Edwarda Gierka

Następnie zabrał głos I sekretarz KC PZPR Edward Gierek, który dziękując za serdeczną gościnność i gratulując republikę litewską wspaniałego dorobku, powiedział m. in.:

Wiedzieliśmy od dawna, że pod kierownictwem swej partii, przy braterskiej pomocy narodu rosyjskiego i we współpracy z innymi republikami Kraju Rad, radziecka Litwa dokonała wielkiego postępu we wszystkich dziedzinach życia. Zdawaliśmy sobie sprawę, że stała się wysoko rozwiniętym krajem przemysłowo-rolniczym, o bogatym dorobku w dziedzinie nauki i techniki, oświaty i kultury, we wszystkich dziedzinach życia. Jednakże co innego wiedzieć na własne oczy, poznać osobiste. To, co zobaczyliśmy tu, w Wilnie, co widzieliśmy w Kownie, z czym zaszliśmy w te piękne dniach pobytu na pięknej ziemi litewskiej, świadczą o naprawdę imponujących osiągnięciach. Tym serdecznie gratulujemy Wam rezultatów pracy Waszej partii, Waszego narodu.

Pragnąłbym przy tym podkreślić nasze uznanie dla szacunku i pietetu, z jakim budując nowoczesną terrazję, do przyszłości radzieckiej Litwy, odnosicie się do pamiętek przeszłości, do dziedzictwa tego, co wspólnie jest w historii naszych narodów.

Nade wszystko cieszy nas aktywny udział radzieckiej Litwy w umacnianiu przyjaźni i wszechstronnej współpracy polsko-radzieckiej. Przykładając najwyższą wagę do zacieśniania braterskich stosunków z wielkim i szczególnie nam wszystkim bliskim narodem rosyjskim, pragniemy równocześnie pogłębić przyjaźń ze wszystkimi innymi narodami Kraju Rad, a zwłaszcza sąsiadującymi z Polską narodami litewskim, białoruskim i ukraińskim. Widzimy w tym integralne składniki polsko-radzieckiego braterstwa.

Ideauna jedność naszych marksistowsko-leninowskich partii,

Nowe wstrząsy sejsmiczne w Bułgarii

BEŁGRAD (PAP). W niedziele w stolicy Macedonii, Skopje, dał się odczuć wstrząs podziemny, najsilniejszy z serii gwałtownych ruchów tektonicznych, które nawiedziły kraje bałkańskie w ciągu ostatnich kilku dni. Niezwykle wstrząs miał intensywność 6 stopni według 12-stopniowej skali Mercalliego. Jego epicentrum znajdowało się w pobliżu bułgarskiej miejscowości Wellingrad, oddalonej o 200 km na wschód od Skopje.

Obecne ruchy tektoniczne nie spowodowały żadnych ofiar ani strat materialnych. (P)

sojusz naszych państw i przyjaźń naszych narodów — to zasadnicze treści dzisiejszych i przyszłych stosunków między Polską i Krajem Rad. Są to związki nierozwalne, mające dla nas najwyższą wartość.

Na lotnisku w Wilnie odbyło się serdeczne pożegnanie delegacji partyjno-państwowej PRL z Edwardem Gierkiem na czele.

Przed portem lotniczym na płycie lotniska zebrał się liczny przedstawiciel społeczność w Wilnie. Gorąco pozdrawiali oni gości z bratniej Polski, powitała chorągiewkami o barwach narodowych wręcza Edwardowi Gierkowi i członkom delegacji PRL bukiet kwiatów. Następuje serdeczne pożegnanie z przywódcami Komunistycznej Partii Litwy i władz republikańskich z I sekretarzem KC KP Litwy Petrasem Grizskawicziusem, przewodniczącym RRR Najwyższej Litewskiej SRR Antanasem Barkauskasm i przewodniczącym Rady Ministrów Litewskiej SRR Juzašem Maniūszisem.

W godzinach popołudniowych delegacja partyjno-państwowa PRL z Edwardem Gierkiem na czele przybyła do Moskwy. (P)

Trzeci dzień wizyty

KOWNO (PAP). Specjalny wysłannik PAP, Władysław Knypl, pisze:

Sobota była trzecim dniem pobytu w Litewskiej SRR delegacji partyjno-państwowej PRL z I sekretarzem KC PZPR, Edwardem Gierkiem na czele, która przebywała w ZSRR na obchodach 60-lecia Rewolucji Październikowej. Goście z Polski przybyli w sobotę rano do Kowna, drugiego co do wielkości miasta republiki, liczącego około 360 tys. mieszkańców. Kowno wytwarza 1/4 produkcji przemysłowej Litwy. Obok tradycyjnych gałęzi przemysłu, takich jak — włókiennictwo, obuwnictwo i drzewno, po wojnie rozwinęły się nowe działy przemysłu, m.in. produkcja obrabiarek ze sterowaniem numerycznym, włókien syntetycznych, urządzeń i aparatury elektronicznej.

Na trasie przejazdu do śródmieścia delegację naszą witają bardzo serdecznie mieszkańcy Kowna. Wiele transparentów w języku polskim. Młodzież z białoczerwonymi chorągiewkami.

Goście z Polski zwiedzili galerię obrazów wybitnego malarza litewskiego M. K. Czurlionisa, którego twórczość związana jest także w dużej mierze z Warszawą. Na zakończenie zwiedzania galerii Edward Gierek wpisuje się do księgi pamiątkowej, wyrażając uznanie dla głęboko ludzkiej twórczości artysty.

Podczas wizyty w starym ratuszu miejskim Kowna delegacja polska była świadkiem odbywającej się tam właśnie uroczystości ślubnej. Ślub brała para studentów VI roku medycyny, Beniaminas Lape i Gertruda Laučienė, którym Edward Gierek złożył serdeczne życzenia i wręczył kwiaty.

Następnie delegacja partyjno-państwowa PRL zwiedziła wystawę wyrobów produkowanych w kowniejskich zakładach przemysłowych. Na wielu stołach pokazano tu m.in. zminiaturyzowane przenośne telewizory kolorowe i czarno-białe, wyroby przemysłu lekkiego, przetwórstwa rolnospożywczego, teletechniki i sprzętu sportowego. Delegacja zwiedziła następnie

dom kultury i sportu zakładów włókien syntetycznych im „50-lecia Października”, obejmujące sale sportowe i basen pływak. Na zakończenie pobytu w domu kultury i sportu odbył się krótki występ artystyczny.

Podczas obiadu wydanego na cześć polskich gości przez władze partyjne i miejskie Kowna, I sekretarz Komitetu Miejskiego Komunistycznej Partii Litwy, W. Mikulcauskas, wyraził zadowolenie z przybycia delegacji partyjno-państwowej PRL do Kowna, a także mówił o ogromnych osiągnięciach ZSRR i Republiki Litewskiej w latach władzy radzieckiej. Wskazał na tożsamość i umacniającą się przyjaźń, wszechstronną współpracę między Kownem i Białymostkiem.

W odpowiedzi zabrał głos członek Biura Politycznego KC PZPR, przewodniczący Rady Państwa, Henryk Jablonski, który — serdecznie dziękując za przyjęcie gościnnej delegacji partyjno-państwowej PRL, oświadczył m.in.:

Polska Rzeczypospolita Ludowa to ukoronowanie całego polskiego procesu historycznego, z którego wzięliśmy wszystko, co było w nim postępowe i twórcze, a każdym dniem naszej pracy wzbogacamy go o nowe wartości, by w możliwie najkrótszym czasie dojść do rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego. Marzenia pokoleń najlepszych synów naszego narodu przekuwamy w rzeczywistość, będąc niezmienne przekonani, że tylko razem z całą rodziną skupionych wokół Związku Radzieckiego państw socjalistycznych możemy zwyciężyć skutecznie o triumf najsłabszych i najlepszych ideałów nieustannego postępu i pokoju.

Dzięki temu po raz pierwszy w historii mamy na naszych granicach tylko przyjaciół, z którymi łączą nas najserdeczniejsze braterskie więzi. H. Jablonski podkreślił, że interesy mas ludowych Polski i Litwy nigdy nie były sprzeczne, a to, co dzieliło klasy niegdyś panujące, odrzuciliśmy jako zbędny i szkodliwy balast.

To dopiero teraz, gdy radziecka Litwa i Ludowa Polska kierują się jedną, wspólną ideą, wyruszą z genialnej leninowskiej myśli, możemy w pełni korzystać ze wspólnych, postępowych tradycji.

Mówiąc o więzach kulturalnych Polski i Litwy, przewodniczący Rady Państwa PRL wskazał, że wiele mamy wspólnego w tym, co było w przeszłości naszych narodów postępowe, szlachetne, piękne.

W sobotę po południu delegacja partyjno-państwowa PRL odwiedziła rejon kiejdański, serdecznie witana przez przedstawicieli miejscowych władz. Goście z Polski przebywali w spóźniejszej wsi Labanawa, która stanowi nowoczesne centrum wielkiego gospodarstwa „Rytu Auszra” (Zorza Wschodu). Delegację PRL serdecznie powitał w języku polskim przewodniczący kolchozu H. Kretavicius. Na spotkanie wyszli mieszkańcy Labanawy, młodzież ze stajni ludowych, orkiestra. Delegacja partyjno-państwowa zapoznała się z osiągnięciami produkcyjnymi i socjalnymi wsi. Goście z Polski odwiedzili domy rolników i jedno z gospodarstw hodowlanych. Mieszkańcy Labanawy, wśród których jest sporo polskich rodzin, zgłosili delegacji bardzo serdeczne powitania. (A)

Niebezpieczny zakręt weneckiego Biennale Sztuki

WOJCIECH KRAUZE

Tak jak dawniej, tak również i dzisiaj decydujące znaczenie w obszarze twórczości artystycznej mają wybitne indywidualności. Bez nich obraz stylów, kierunków i epok artystycznych byłby zamazany i po prostu ubogi. W coraz większym jednak stopniu na wizerunek sztuki współczesnej przemocny wpływ mają wielkie imprezy o zasięgu międzynarodowym. W dziedzinie sztuk plastycznych rytm przemian wyznaczały wielkie ekspozycje międzynarodowe, liczne festiwale, które odbywały się w różnych odstępach czasowych, ukazując na bieżąco zarówno twórczość najwybitniejszych twórców, jak też ujawniając najbardziej awangardowe poszukiwania i eksperymenty plastyczne.

Najstarszą i cieszącą się dużym autorytetem w kręgach artystycznych imprez plastycznych jest Biennale Weneckie „Esposizione Biennale Internazionale d'Arte”. Od roku 1955 było ono regularnie od 1955 roku z zakresu sztuki nowoczesnej przedstawia indywidualne wystawy retrospektywne wybitnych twórców o znaczeniu światowym. Od roku należy przypomnieć, iż polscy artyści uczestniczyli w Biennale Weneckim od 1905 roku, a od 1925 r. Polska bierze w nim udział prezentując specjalnie wyselekcjonowane zestawy prac podkreślające odrębny, narodowy charakter naszej sztuki. Warto także dodać, iż po wojnie także przystąpiliśmy do udziału w Biennale i nabyliśmy na własność specjalny pawilon wystawowy.

Ponieważ wenecka impreza stwarza okazję do szerokiej międzynarodowej konfrontacji osiągnięć plastycznych poszczególnych krajów i umożliwia tym samym popularyzację polskiej sztuki współczesnej wśród najbardziej znawców przemiotu na świecie oraz w społeczeństwie włoskim, nasze uczestnictwo w Biennale charakterystyczne było aktywnością i ambicją przedstawiania sztuki wartościowej, zaangażowanej w sprawy społeczeństwa socjalistycznego, sztuki o treściach humanistycznych. Dla orientacji trzeba wspomnieć, że nie rezygnując z prób ukazania awangardowych tendencji w naszej plastyce prezentowaliśmy na Biennale Weneckim dzieła artystów dojrzałych i powszechnie w Polsce znanych i cenionych, zwłaszcza malarzy: M. Marka Włodarskiego, Marii Jaremy, Jerzego Nowosielskiego, Wacława Taranczewskiego, Artura Nachta-Samborskiego, Piotra Potworowskiego, Juliusza Studnickiego, Jerzego Teborskiego, Stanisława Fijałkowskiego i Zbigniewa Makowskiego. Sztuka tych artystów należy do trwałych osiągnięć kultury Polskiej Ludowej.

Dla ludzi bliziej związanych z międzynarodowym ruchem wystawowym i orientujących się w twardej zasadach zachodniego rynku artystycznego nie jest tajemnicą, iż Biennale Weneckie od kilku lat przeżywa poważny kryzys. Zarzuty na temat sztuki i akademickiej formy Biennale oraz trudności finansowe, wszystko to na niekomplikowanej sytuacji politycznej

Radość i duma ludzi pracy Kraju Rad — wiara w socjalistyczną przyszłość

MOSKWA (PAP). Ludzie pracy ZSRR radośnie i z dumą witała jubileuszową 60 rocznicę Rewolucji Październikowej. Wywala ona gorący patriotyzm, aktywność polityczną, społeczną i gospodarczą, umacniając tym samym rewolucyjne tradycje i wiarę w socjalistyczną przyszłość.

Nastroje te znajdują odzwierciedlenie w powszechnym dążeniu do zrealizowania ambitnego programu socjalistycznego rozwoju kraju, wytyczonego na XXV Zjeździe KPZR i stanowiącego twórczą kontynuację leninowskiej strategii budownictwa socjalistycznego.

W tej atmosferze szczególnego rozmachu nabrało w ZSRR socjalistyczne współzawodnictwo pracy, podjęte w celu uczczenia 60 rocznicy Rewolucji Październikowej jak największymi osiągnięciami produkcyjnymi. Ze wszystkich stron Związku Radzieckiego napływały meldunki o dobrych wynikach codziennej pracy milionów uczestników produkcyjnych wari październikowych.

W Teatrze Wielkim w Moskwie odbyło się w sobotę uroczyste posiedzenie moskiewskiego Komitetu Miejskiego KPZR i Miejskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego, poświęcone 60-leciu Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Uczestniczyli w nim weterani partii, przodownicy pracy, działacze nauki i kultury, przedstawiciele społeczeństwa oraz goście zagraniczni.

Zebrał wystosował list gratulacyjny do Leonida Breżniewa. W czasie uroczystości członek Biura Politycznego KC KPZR, I sekretarz moskiewskiego Komitetu Miejskiego KPZR, Aleksiej Stachanow, zabrał głos.

Nekrolog podpisany przez Leonida Breżniewa, Aleksieja Kossygina i innych przywódców radzieckich przypomina, iż zmarły zainicjował w latach pierwszych pięcioletek radzieckich współzawodnictwo o uzyskiwanie jak najwyższej wydajności pracy. Uzyskane przez Stachanowa wyniki znalazły żywy odzwierciedlenie w ZSRR i w innych krajach socjalistycznych, przyczyniając się do upowszechnienia ruchu nazwanego jego imieniem. (A)

Powszechne uznanie dla osiągnięć ZSRR Obchody rocznicowe na całym świecie

BERLIN, BRATYSŁAWA, SOFIA, ULAN-BATOR, HAWANA, HANOI, BONN, LONDYN, NOWY JORK, LAGOS, KOŁOMBO, ATENY (PAP). Na całym świecie trwają uroczystości związane z obchodami 60-lecia Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Szczególną oprawę mają one w krajach socjalistycznych, w których organizowane są uroczyste akademie z udziałem najwyższych władz partyjnych i państwowych i tysięcy ludzi pracy.

W Berlinie w sali Pałacu Republiki odbyła się uroczystość zorganizowana przez KC SED, Radę Państwa i Radę Ministrów NRD. W akademii uczestniczyli przedstawiciele najwyższych władz partyjnych i państwowych z Erichem Honeckerem, który wygłosił okolicznościowe przemówienie.

Uroczystości o podobnym charakterze odbyły się w Sofii, Budapeszcie, Bratysławie, Ulan Bator oraz w Hanoi.

W Hawanie odbyło się uroczyste zebrań uroczystych sił zbrojnych Kuby, w którym wzięli udział przedstawiciele wszystkich rodzajów wojsk.

Ludzie pracy w Bułgarii uczcili 60 rocznicę Rewolucji Październikowej nowymi osiągnięciami w socjalistycznym budownictwie swego kraju pod hasłem „Na 60-lecie Wielkiej Październiki — 60 jubileuszowych obiektów”.

Sekretarz generalny ONZ, Kurt Waldheim, oświadczył w opublikowanym 5 bm. przemówieniu, że 60 rocznica Rewolucji Październikowej jest wydarzeniem o największym historycznym znaczeniu. Przypomniawszy, że jej kontynuacją jest budowa ogromnej pozytywnej roli w pracach ONZ i w walce o umocnienie pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego.

Uroczystości obchodzą 60-lecie Wielkiej Październiki demokratyczna opinia publiczna RFN.

W północnej Nadrenii-Westfalii, Bawarii, Saarze i Hamburgu odbyły się „Dni Związku Radzieckiego”, w ramach których zorganizowano szereg wystaw oraz koncerty z udziałem artystów radzieckich.

Tysiące ludzi uczestniczyło w rocznicowym zebrań ludności Nikozji. W czasie którego manifestowano wierność ludzi pracy Cypru dla idei Wielkiej Październiki. Uroczysty wieczór dla uczczenia jubileuszu Rewolucji zorganizowano również w stolicy Nigerii — Lagos.

W wielu miastach organizowane są wystawy i seminaria, ukazują się specjalne rocznicowe wydawnictwa książkowe. Z inicjatywy Towarzystwa Przyjaźni z ZSRR w Atenach, Salonikach, Patrze i innych miastach greckich otwarto wystawy książek radzieckich. W Delhi ukazała się książka zatytułowana „Rewolucja Październikowa a niezawisłość Indii”.

60 rocznica Rewolucji Październikowej znajduje swój wyraz również w programach telewizyjnych wielu krajów. Londyńska BBC rozpoczęła emitowanie cyklu audycji pod nazwą „Tydzień radziecki”. Programy o podobnym charakterze zaprezentowały również telewizje szwajcarska i japońska. (A)

Wczoraj na świecie

● Liczne dzienniki radzieckie wśród zagranicznych ech referatu Leonida Breżniewa zamieściły 5 bm. wypowiedź członka Biura Politycznego, sekretarza KC PZPR, Stefana Olszowskiego. S. Olszowski podkreśla m. in., że referat radzieckiego przywódcy, ukazujący światowe znaczenie Rewolucji Październikowej dla urzeczywistnienia obiektywnych praw rozwoju społecznego, zawiera jednoznaczne polityczne i teoretyczne uogólnienie bogatych doświadczeń KPZR i państwa radzieckiego.

Dziennik „Sowietskaja Rossija” opublikował 5 bm. wywiad z członkiem Biura Politycznego KC

Sztuki. Także wśród ludzi teatru i filmu upatrzonych przez organizatorów „dysydenckiego biennale” są twórcy, których postawa i artyzm są wysoko oceniane w Polsce i za granicą.

Pomysł, realizację i działania związane z dysydencką imprezą w Wenecji, trudno określić inaczej, jak akcją polityczną skierowaną przeciwko Polsce. Proklamacja ta wymierzona w kraje socjalistyczne narodziła się z rozgłosu w prasie zachodniej i wykorzystywana jest przez ośrodki propagandy antykomunistycznej. Wszystko to dzieje się po Konferencji Pokojowej w Helsinkach, w okresie rozszerzającej się wymiany kulturalnej między państwami o odmiennych ustrojach. Polska od dawna tę wymianę rozwija, a z Włochami, tradycyjnym partnerem w dziedzinie sztuk plastycznych, łączą nas szczególnie bliskie kontakty. Na podstawie dwustronnej umowy kulturalnej organizujemy we Włoszech wiele wystaw polskiej sztuki dawnej i współczesnej, prezentujemy polskie filmy. Liczne imprezy są także obecnie przygotowywane z myślą o prezentacji w najbliższych miesiącach i w roku 1978.

Tendencja i nieprzejana działalność aktualnych organizatorów Biennale, wykorzystywanie do celów politycznych imprezy, której prezentacja artystyczna stała się jedynie pretekstem, w znacznym stopniu utrudnia realizację wymiany kulturalnej w duchu Helsinek. Jeżeli tendencje te będą miały charakter trwały, stawiają one pod znakiem zapytania udział Polski w kolejnych, rzeczywistych konfrontacjach sztuki na Biennale weneckim. Takie bowiem imprezy, jak ta rozpoczynająca się za tydzień, obliczone są na śluby zażenowania i podważenie wzajemnego zaufania partnerów poszukujących dróg współpracy. (A)

Wiktor Griszyn wygłosił przemówienie, w którym podkreślił znaczenie Rewolucji Październikowej w dziejach świata oraz osiągnięcia kraju w ciągu 60 lat istnienia władzy radzieckiej.

Uroczyste obchodzą również historyczną rocznicę mieszkanki Leningradu. W wielkiej sali koncertowej „Oktabskiej” odbyło się wspólne posiedzenie leningradzkich komitetów Okręgowego i Miejskiego KPZR oraz Okręgowej i Miejskiej Rady Delegatów Ludu Pracującego. Od czytano na nim pozdrowienia Komitetu Centralnego KPZR, Prezydium Rady Najwyższej i Rady Ministrów ZSRR adresowane do uczestników.

Amnestia w ZSRR

MOSKWA (PAP). W związku z 60-leciem Rewolucji Październikowej w ZSRR ogłoszono amnestię. Dekret Prezydium Rady Najwyższej daruje karę orzeczoną w wymiarze do pięciu lat więzienia tym skazanym, którzy uprzednio brali udział w działaniach bojowych w obronie ojczyzny, byli odznaczani odznakami i medalami państwowymi, kobietom i młodocianym. Uwalnia się też od kary skazanych mężczyzn, którzy ukończyli 60 lat, kobiety, które ukończyły 55 lat, a także kobiety, mające niepełnoletnie dzieci, kobiety ciężarne oraz inwalidów.

Wskazanej wyżej kategorii osób daruje się połowę pozostałej do odbycia kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze ponad 5 lat.

Amnestia nie znajduje zastosowania wobec osób skazanych za szczególnie niebezpieczne przestępstwa przeciwko państwu i wobec osób uznanych za szczególnie groźnych recydywistów, skazanych za popełnienie ciężkich przestępstw. (A)

Odroczenie podróży prezydenta Cartera do Francji i Indii

WASZYNGTON. PARYŻ, NEW DELHI (PAP). Rzecznik rządu francuskiego oznajmił w sobotę, że prezydent Valéry Giscard d'Estaing otrzymał wiadomość od prezydenta Cartera zawiadamiającą o odroczeniu przewidzianej wizyty w Francji, ze względu na tocząca się obecnie w kongresie USA debata nad programem energetycznym administracji waszyngtońskiej.

Podobne oświadczenie złożył w New Delhi rzecznik indyjskiego ministerstwa spraw zagranicznych, który oznajmił, że nastąpiło odroczenie wizyty prezydenta Cartera w Indiach. W Waszyngtonie nie ogłoszono dotąd żadnego oficjalnego komunikatu o sprawie odroczenia podróży J. Cartera, która miała się rozpocząć 22 listopada. (A)

● Liczne dzienniki radzieckie wśród zagranicznych ech referatu Leonida Breżniewa zamieściły 5 bm. wypowiedź członka Biura Politycznego, sekretarza KC PZPR, Stefana Olszowskiego. S. Olszowski podkreśla m. in., że referat radzieckiego przywódcy, ukazujący światowe znaczenie Rewolucji Październikowej dla urzeczywistnienia obiektywnych praw rozwoju społecznego, zawiera jednoznaczne polityczne i teoretyczne uogólnienie bogatych doświadczeń KPZR i państwa radzieckiego.

● Po 3 miesiącach urzędowania w Białym Domu prezydent Carter po raz pierwszy użył prawa weta wobec ustawy zatwierdzonej przez Kongres. Prezydent złożył weto wobec ustawy przyznającej sumę 80 mln dolarów na budowę pierwszego amerykańskiego reaktora powielającego w Cincin Bawarii.

Odrzucenie ustawy kongresowej prezydent uzasadnił tym, że budowa reaktora powielającego koldo, walaby z wysiłkami administracji, zabiegającej o stworzenie sprzyjających warunków do odpowlednie atmosfery dla nierozprzestrzeniania broni nuklearnej i materiałów rozszczepialnych służących do konstruowania tej broni.

● Bońskie biuro francuskiej agencji AFP otrzymało list podpisany przez ówczesnego szefa Francji Czerwonej Armii noszący skrót RER, w którym terrorysta zawiadamia wysłanie „jednego samolotu Lufthansy za każdego z lech banków usztywniających. Terrorysty zapowiadają, że ich akcja zostanie przeprowadzona poczwazy od dnia 15 listopada i że nie będzie w stanie jej zapobiec.

● Minister spraw zagranicznych RFN i przewodniczący Włoch Partii Demokratów (FDP), Hans Dietrich Genscher zainaugurował w Kiloni obrady 23 zjazdu swej partii. W wystąpieniu inauguracyjnym przywódcy FDP zaapelował o obronę liberalnego państwa. Polityczna odpowiedzialność na terroryzm — stwierdził Genscher — nie powinno być ograniczenie swobód w RFN, ale rozwój demokracji i tolerancji.

● Ministerstwo spraw wewnętrznych Finlandii powołało decyzją o zakazie działalności ugrupowań neofaszystowskich „Ojczyzna”, „Wobozna”, „L. w. k. i. B. i. P.” i „Towarzystwo Pęga”. Wchodzący w skład organizacji „patriotyczny front narodowy”.

● Blisko tysiąc młodych Kubańczyków zgłosiło gotowość dobrowolnego wyjazdu do Angoli, aby pracować tam jako nauczyciele w szkołach stopnia podstawowego. Nauczyciele kubańscy udadzą się do Angoli w marcu przyszłego roku.

● Rząd Ludowej Republiki Mozambiku przejął kontrolę nad wszystkimi operacjami walutowymi i płatnościami zagranicznymi. Wszystkie rachunki walutowe banków handlowych i kredytowych muszą przechodzić przez bank centralny, będący w rękach państwa.

● W Queen Elizabeth Hall w Londynie odbył się recital Kryszna Zimmernana, wykonał on sonaty F. Chopina, L. van Beethovena i J. Brahmsa. Publiczność londyńska przyjęła występ polskiego pianisty bardzo gorąco i serdecznie. (PAP)

wane do robotników, inżynierów, techników, działaczy nauki i kultury, żołnierzy armii radzieckiej i floty, do wszystkich ludzi pracy Leningradu.

Obraz obchodów rocznicowych w kraju Października uzupełniają liczne wystawy, okolicznościowe imprezy artystyczne oraz specjalne jubileuszowe wydawnictwa.

Słynny zespół pieśni i tańca Armii Radzieckiej im Aleksandra Gajdara zaprezentował z okazji jubileuszu nowy program artystyczny, przygotowany specjalnie dla uczczenia 60-lecia rewolucji. Na program składają się pieśni z czasów Rewolucji Październikowej, wojny przeciwko obcym interwantom i Wielkiej Wojny Narodowej, a także nowe utwory kompozytorów radzieckich (A)

W Ogadenie nie ma żołnierzy kubańskich Oświadczenie MSZ Kuby

HAWANA (PAP). Korespondent PAP, Ryszard Rymaszewski, informuje: W sobotę opublikowano w Hawanie oświadczenie ministra spraw zagranicznych Kuby, Isidoro Malmierca, złożone w związku z twierdzeniami prezydenta Somalii Mohammada Siada Barre, jakoby „w Ogadenie znajdowali się żołnierze kubańscy”, co stanowi — według opinii szefa rządu somalijskiego — zagrożenie dla stosunków między Kubą a Somalią.

Dementując te wypowiedzi minister spraw zagranicznych Kuby oświadczył, że na terenie Etiopii nie ma ani 15 tysięcy żołnierzy kubańskich, ani też jakiegokolwiek kubańskiej jednostki bojowej.

Zastrzegł się przy tym, że zdaniem Kuby, rząd Somalii lub jakiegokolwiek innego, nie może kwestionować prawa rządu Republiki Kuby do zawierania porozumień z rządem Etiopii lub jakiegokolwiek innym krajem w Afryce, względnie w pozostałych rejonach świata, jeżeli chodzi o pomoc techniczną oraz w tym współpracę wojskową na próbie o pomoc w obronie niepodległości tych krajów w przypadku, gdyby znalazły się w zagrożeniu. (A)

Nowy konkordat między Watykanem i Włochami

RZYM (PAP). Korespondent PAP, Waldemar Kedaj, pisze: Po blisko 9 latach rokowań i dyskusji delegacje rządu włoskiego i Watykanu pracujące nad rewizją konkordatu, czyli umowy regulującej status Kościoła we Włoszech, osiągnęły porozumienie w sprawie ostatecznego tekstu tego dokumentu.

Ugodzony tekst nowego konkordatu pozbawia katolicyzm statusu religii państwowej we Włoszech, sankcjonując laicki charakter państwa oraz równość wszystkich wyznań. Zgodnie z dokumentem zostaną zniesione również niektóre pozostałości jurysdykcji Kościoła, na przykład w odniesieniu do uniwersyteckiego małżeństwa oraz przywilejów, z których korzystał Kościół katolicki.

Rzym przestanie mieć status „świętego miasta”, jednakże republika włoska uznaje w projekcie nowego konkordatu „szczególne znaczenie Rzymu, siedziby papieża, dla Kościoła katolickiego i dla chrześcijaństwa”.

Instytucje kościelne w myśl ugodzonego dokumentu nie będą, jak dotychczas, chronione przez szczególne prawa ani automatycznie zwolnione od podatków. Również duchowni katolicy utracą przywileje, z których korzystali.

Ugodzenie ostatecznego tekstu nowego konkordatu zamyka etap skomplikowanych dzieł rewizji układów laterańskich z 1929 roku zawartych z Watykanem w okresie władzy Benito Mussoliniego. Konkordat stanowi część tych układów. (A)

Korona św. Stefana powróć na Węgry

WASZYNGTON, LONDYN, PEST (PAP). Rzecznik departamentu stanu USA, John Tranter poinformował, że prezydent Carter powołał decyzję w sprawie zwrotu Węgrom korony św. Stefana, która od zakończenia drugiej wojny światowej znajduje się w USA.

Rzecznik podkreślił, iż decyzja ta została podjęta z uwzględnieniem racjonalnego zażycia z WRL w duchu Aktu Końcowego KBWE.

Węgierska agencja prasowa MTI z upoważnienia kompetentnych władz poinformowała, że między rządem WRL i USA są prowadzone rozmowy w sprawie wyznaczenia terminu zwrotu Węgrom korony św. Stefana i innych klejnotów królewskich. W Koronie została ofiarowana pierwszemu królowi Węgier, Stefanowi, przez papieża Józefa II w 1001 roku i od tego czasu była zawsze symbolem niepodległości i niezawisłości narodu węgierskiego. Pod koniec drugiej wojny światowej korona wraz z innymi klejnotami została wywieziona z Węgier do III Rzeszy, a następnie umieszczona przez władze amerykańskie w skarbcu Fort Knox w stanie Kentucky. (P)

Buenos Aires. Mecz o trzecie miejsce.

Hold polskim rewolucjonistom ♦ Konferencja i sesje naukowe ♦ Wystawy ♦ Spotkania

Cały naród cześci 60 rocznicę Wielkiego Października

(A) Naród Polski uroczysto wita 60 rocznicę epokowego wydarzenia, zwycięstwa Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. Miasta przybrały świąteczny wygląd. Na ulicach i placach — flagi o barwach narodowych i czerwone, portrety wodza Rewolucji — Lenina, barwne plakaty mówiące o Wielkim Październiku, hasła świadczące o niezłomnych wizerunkach łączących naród polski z narodem ZSRR.

Na setkach uroczystych wojewódzkich akademii, a także na uroczystych zebraniach we wszystkich środowiskach społecznych w zakładach pracy, instytucjach, na spotkaniach z przodownikami pracy socjalistycznej, na koncertach — społeczeństwo polskie daje wyraz swemu uczuciu przyjaźni i braterstwa do ZSRR, swemu uśmieszkowi dla ogromnych osiągnięć pierwszego na świecie kraju socjalistycznego. Uczestnicy akademii i spo-

tkali przesyłali listy i telegramy do ambasady radzieckiej w Warszawie oraz do różnych zakładów pracy współpracujących z Polską — z gorącymi pozdrowieniami z okazji jubileuszu.

Dziesiąty tysięcy osób wykorzystywały niedzielę, aby wziąć udział w uroczystych akademiach, spotkaniach, koncertach, wyrażając swoje uczucia przyjaźni i braterstwa dla ZSRR i ludzi radzieckich. Dużym zainteresowaniem cieszą się ekspozycje poświęcone osiągnięciom Kraju Rad, sztuce i książce radzieckiej, premiery z okazji „Dni filmu radzieckiego”.

Na uroczystości 60-lecia przybyła do naszego kraju delegacja Centralnego Zarządu Towarzystwa Przyjaźni Radziecko-Polskiej. Na czele delegacji stoi zastępca przewodniczącego komitetu ds. wydawnictwa ZSRR, wiceprzewodniczący centralnego zarządu towarzystwa Aleksiej Niebenza.

Delegacja Aleksiejem Niebenzą uczestniczyła w niedzielę

w obchodach 60-lecia w Częstochowie.

W podniosłym nastroju odbyły się kolejne spotkania Polaków — uczestników Wielkiego Października, weteranów polskiego ruchu robotniczego, działaczy SDKPiL, KPP, PPR — w Bydgoszczy, Gdańsku, Jeleniej Górze, Kielcach, Łodzi, Piotrkowie Trybunalskim, Siedlcach, Tarnobrzegu, Toruniu, Wałbrzychu oraz w niektórych miastach woj. lubelskiego. Ze wzruszeniem przyjmują weterani serdeczne gratulacje i życzenia, jakie przesyłał im w liście I sekretarz KC PZPR — Edward Gierek, wskazując na fundamentalną rolę Wielkiego Października w dziejach naszego państwa i całej ludzkości.

Spółcześni woj. katowickiego oddali 5 bm. hold bohaterów Wielkiego Października i pokoleniom rewolucjonistów walczących o sprawiedliwość społeczną. Przy Pomniku Czynu Rewolucyjnego w Sosnowcu jako pierwszy stanął na honorowej listy członkowie wojewódzkich władz partyjnych z członkiem Biura Politycznego KC, I sekretarzem KW PZPR w Katowicach — Zdzisławem Grudniem. Przez cały dzień pełniły uroczyste warty przedstawiciele wszystkich środowisk tego wielkopolskiego regionu.

Bawiając w Polsce grupa byłych partyzantów radzieckich ze zgrupowania „Awangarda” działającego w czasie hitlerowskiej okupacji na terenie miedziowskiego i pińczowskiego, spotkała się w Krakowie z polskimi współpracownikami. Broni Polscy i radzieccy weterani II wojny światowej złożyli kwiaty pod pomnikiem Lenina w Nowej Hucie oraz na grobach żołnierzy radzieckich.

W Lublinie rozpoczęła się dwudniowa konferencja naukowa poświęcona omówieniu udziału Polaków w Rewolucji Październikowej oraz polsko-radzieckiej braterstwa broni w okresie II wojny światowej.

W Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie odbyła się sesja naukowa poświęcona działalności Feliksa Dzierżyńskiego oraz udziałowi Polaków w Rewolucji Październikowej. (PAP)

Prognoza pogody

(P) Jak podaje IMGW, dziś w stolicy będzie zachmurzenie umiarkowane i duże. Przejściowo słabe opady deszczu. Temp. maks. 11 st. (PAP)

KALENDARIUM

- Poniedziałek jest 311 dniem 1977 r. Do końca roku pozostało 54 dni, w tym 46 dni roboczych.
- Słońce ueszło o godz. 6.42, a zajaśnie o godz. 15.57.
- Imieniny obchodzą: Antoni i Florentyna. (J.L.)

1500 numer „Przyjaźni”

(P) Ukazał się 1500 numer popularnego tygodnika ilustrowanego „Zarząd Główny” TPRP „Przyjaźni”. Jubileuszowy numer poświęcony jest problematyce związanej z 60 rocznicą Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. (PAP)

KRONIKA DIPLOMATYCZNA

(P) 5 bm. opuścił Warszawę dojczasy ambasador Ludowo-

WIZYTY — SPOTKANIA — ROZMOWY

Wicepremier, minister kultury i sztuki Józef Tejchma przyjął 5 bm. wiceministra kultury ZSRR Konstantyna Woronkova, który przybył do Polski z okazji VIII Festiwalu Dramaturgii Rosyjskiej i Radzieckiej. Podczas spotkania poruszono problem polsko-radzieckiej współpracy w dziedzinie kinematografii.

Zastępca członka Biura Politycznego, sekretarz KC PZPR Jerzy Łukasiewicz przyjął przewodniczącego delegacji radzieckiej na Dni Filmu Radzieckiego, wybitnego twórcę, reżysera „Żołnierzy wolności” — Jurja Otorowa.

W spotkaniu uczestniczyli i zastępca ministra kultury i sztuki Janusz Wilhelm i zastępca kierownika wydziału Kultury KC PZPR Józef Trzaskalski.

PAP DONOSI W SKRÓCIE

● Z nowymi technologiami zbioru kukurydzy na ziarno oraz procesem suszenia i konserwacji ziarna oraz kłuszenia kukurydzy zapoznali się 5 bm. w kombinacie PGR Żydowo członkowie Biura Politycznego KC PZPR, wicepremier Józef Kępa, zastępca członka Biura Politycznego KC PZPR, minister rolnictwa Kazimierz Barcikowski oraz minister przemysłu maszyn ciekich i rolniczych Franciszek Adamkiewicz. Towarzystwo im I sekretarza KW PZPR w Poznaniu Jerzy Zasada.

● Przyznano doroczne nagrody im. Włodzimierza Pietraka po raz trzynasty. Jury, obradujące pod przewodnictwem prof. Alfonsa

Klarkowskiego, przyznało następujące nagrody: Naukową — prof. Tadeuszowi Koszarskiemu; ks. prof. Witoldowi Ostrowskiemu; ks. prof. Ignacemu Suberczyemu; prof. Wiktorowi Kornatowskiemu (pośmiertnie); Specjalną — Zenonowi Komenderowi, za książkę pt. „Praca polska”; Literacką — Jerzemu S. Sio. Artystyczną — dr. Tadeuszowi Corbie; dr. inż. Tadeuszowi Głowickiemu i Adamowi Radajewskiemu.

● Młodych — Tadeuszowi Losiowskiemu, Sławomirowi Siwkowi; Mistrzostw Szkoły — prof. dr. Jean Lacroix (Francja).

(MOKNOCZENIE ZE STR. 1) wypadków Rewolucji Październikowej, kiedy to bolszewicy na czele robotników i żołnierzy zdobyli władzę w Rosji i oddali ją w ręce Rad.

Rzecz prosta, najwięcej pisze o stolicy i sercu powstania — o „czerwonym Piotrogradzie”. Czytelnik winien jednak pamiętać, że wszystkie zdarzenia Piotrogradzkie zostały prawie dokładnie powtórzone, z większym lub mniejszym nasileniem, w różnych odstępach czasu w całej Rosji. W książce muszę się ograniczyć do podania kroniki tych wydarzeń, które sam obserwowałem lub też zacytowałem ich opis z wiarygodnych źródeł. Właściwa kronika poprzedza owa rozdział dający zarys ogólny i przyczyn rewolucji. Zdać się sprawę, że to oba rozdziały utrudniają czytanie lecz są one niezbędne dla zrozumienia następnych.

— Cudzoziemcy na ogół patrzyli na sprawę rewolucji inaczej, nie rozumiejąc zachodzących wydarzeń, nie umieli wyciągać właściwych wniosków.

— W końcu września roku 1917 odwiedził mnie w Piotrogradzie pewien profesor socjologii, obywatel jednego z krajów koalicyjnych. Przjechał zwiędz Rosję. W sferach handlowych i intelektualnych powiedział mi, że rewolucja oślabła. Profesor napisał artykuł o tym, a następnie udał się w podróż po kraju, zwiędzał miasta fabryczne i osiedla chłopskie, przy czym ku wielkiemu swemu zdumieniu odniósł wrażenie, że rewolucja dopiero teraz nabiera rozmachu. Wśród robotników i chłopów wciąż jeszcze rozlegało się żądanie: „Cała ziemia dla chłopa!”

Wszystkie fabryki dla robotników! Gdyby wybrał się na front, usłyszałby jak cała armia mówi o pokonaniu.

— Profesor był zdumiony, chociaż nie powinien był dziwić się — zarówno informacje jak i postępowanie były słuszne. Klasy posiadające stawały się coraz bardziej konserwatywne, masy ludowe — radykalniejsze.

— Jak zaniżał się w Pana pamięci ten dzień, który wstrząsnął światem?

— W środę 7 listopada wstałem bardzo późno. Gdy wyszedłem na Nowski wystrzał armatni z twierdzy Pietrowawskiej ogłuszył nas ogólna dwunastka. Dzień był chłodny, wilgotny i w powietrzu przed zamkniętymi drzwiami Banku Państwa stało kilku żołnierzy ubranych w karabiny z bagnietami...

Historia opowiedziana tak, jak ją widziałem

Tramwaje jeździły jak zwykle — na każdym występie, którego można się było uchwycić wisieli pasażerowie. Sklepy były otwarte i wydawało się nawet, że tłumy mają spokojniejszy wygląd niż poprzedniego dnia.

Woskresieńskim Prospektem szła w dół ogromna masa marynarzy, a poza nimi, jak daleko oko sięgało, widać było maszerujące oddziały żołnierzy. Poszliśmy Admiraltyjskim w kierunku Pałacu Zimowego. Wszystkie wyjścia na plac Pałacowy zamknięte były przez wartowników. Nie mogliśmy się w żaden sposób dowiedzieć, czy warty były rządowe czy radzieckie.

Wieczorem wydać się mogło, że całe miasto spaceruje po Nowskim. Na wszystkich rogach stały wielkie tłumy. Groźną nadzieję się dokola kilku osób gwałtownie dyskutowały. Placety składające się z awansu żołnierzy z karabinami i bagietkami czuwały na każdym skrzyżowaniu ulic.

Na Michajłowskiem Prospekcie zjawili się gęsielacz z nareczem gazet. Tłum rzucił się natychmiast na niego. Była to gazeta „Raboczi i Soldat”. Oznajmiała o zwycięstwie rewolucji proletariackiej, uwolnieniu aresztowanych bolszewików i wzywaniu armię na front i na tyłach do poparcia akcji.

Ogromna farsada Smolnego rozjarzona była światłem a ze wszystkich ulic spieszły ku wyjściu tłumy, czerniejące w mroku. Było zimno i czerwono-gwardziści przy zewnętrznej bramie rozpalili ognisko.

Zatrzymałem Kamieniewa — niewysokiego, bardzo ruchliwego człowieka o szerokiej żywej twarzy i nisko osadzonej głowie. Bez żadnych wstępów zaczął mi szybko tłumaczyć na francuski świeży powieźła uchwale.

Była dziesiąta minut czterdziestu wieczorem. Dan, łysy, o łagodnym wyrazie twarzy, ubrany w zniszczony mundur lekarza wojskowego zadzwonił. Głęboka cisza zapadła gwałtownie, przerywała ją tylko kłótnie i wymyślenia przy drzwiach. Mamy władzę w rękach — zaczął ze smutkiem w głosie. Zamknij na chwilę, po czym cicho ciągnął dalej: — Towarzysze, Zjazd Rad zbiera się w wyjątkowej chwili i tak nie zwykłych okolicznościach, że zrozumiecie chyba sami dlaczego CIK uważa za zbyteczne zwracanie się do was z przemówieniem politycznym. Otwieram pierwsze posiedzenie Drugiego Zjazdu Rad Delegatów Robotniczych i Żołnierskich...

Nagle do sali przyniknął inny dźwięk, głębszy niż pomruk tłumu — natarczywy, niepokojący, głuchy ogłos armat. Wszyscy z niepokojem obrócili się ku zamglonemu oknu, przez zgrupowanie przesyłał jakiś dreszcz. Później ciagły, odległy huk armat, ciagle, nieprzerwane spory delegatów... Nowa Rosja rodziła się przy grzmotach artylerii, w atmosferze mroku i nienawści, dzikiego strachu i bezgranicznej odwagi.

Wzrósł w chłodną noc. Cały plac przed Smolnym był wielkim parkiem samochodowym. Samochody zajeżdżały i odjeżdżały. Ogromna ciężarówka dygotała od pracy silnika. Jacyś ludzie ciskali do jej wnętrza paki druków a inni przyjmowali je, trzymając karabiny pod ręką — Dokąd jedziecie? — krzyknął. — Na miasto — odpowiedział mi z uśmiechem mały robotnik, czyniąc z zachwytem szeroki gest ręki. Pokazaliśmy papiery. — Jedźcie z nami — zaprosił nas.

Na samym rogu Tektetyńskiego Kanalu, pod latarnią, stał kordon ubranych w mundurzy zamaskowanych Newski przed tłumem napierającym czworakami. Dostrzegłem też i Malkina, reportera „Russkich Wiedomości” — Idziemy umierać w Pałacu Zimowym — wołał z zachwytem.

— Co było następnego dnia? — Miasto znajdowało się w stanie wyjątkowego podniecenia i zamieszania. Słychać było daleki oddech nadciągającej burzy. Pozornie nie było zmniejszenia. Setki tysięcy ludzi kładły się spać wstawiały i chodzący do pracy o zwykłych godzinach. W Smolnym napięcie bodaj je-

„Za naszą i waszą wolność” Wystawa w Warszawie

(A) 5 bm. w Muzeum Historycznym w Warszawie otwarto wystawę pn. „Za naszą i waszą wolność”.

Na otwarcie przybyli bojownicy Rewolucji 1917 r., uczestnicy walk o wyzwolenie narodu i społeczne, b. żołnierze Armii Radzieckiej i Ludowego Wojska Polskiego, ci — którzy walka i praca złożyły na obecną kształt socjalistycznej ojczyzny.

Obecni byli członkowie Biura Politycznego i Sekretariatu KC PZPR: Edward Babuch, Jerzy Łukasiewicz i Alojzy Karkoszka oraz kierownicy wydziałów KC, ministrowie, przedstawiciele Wojska Polskiego z wiceministrem ON, szefem GZP WP — gen. broni Włodzimierzem Sawczukiem, członkowie władz ZSROW z prezesem Zarządu Głównego — Stanisławem Wrońskim.

Przybył radca minister ambasady ZSRR w Warszawie Gieorgij Ragulin.

Obecna była delegacja Towarzystwa Przyjaźni Radziecko-Polskiej z wiceprzewodniczącym Centralnego Zarządu towarzystwa Aleksiejem Niebenzą.

Ekspozycja składa się z kilku działów. Pierwszy prezentuje fakty historyczne z lat 1917-1918 — m.in. wystąpienia niedoświadczonych pod wodzą Tadeusza Kościuszki, walkę Polaków o wolność Stanów Zjednoczonych oraz przeciwko caratowi. Pokazano również uczestnictwo polskich demokratów w Rewolucji europejskiej, w I Międzynarodówce, w bojach na barikadach Komuny Paryskiej, w rewolucji 1903-1907 i w Rewolucji Październikowej.

Druga część ekspozycji poświęcona jest międzynarodowej i międzynarodowej walce polskiej i międzynarodowego proletariatu o postęp i pokój w latach 1918-1939. Przedstawiono m.in. wzrost ruchu rewolucyjnego w Europie po 1917 r. i solidarność polskich mas pracujących z rewolucyjną walką robotników innych krajów.

W części trzeciej zobrazowano m.in. bohaterską walkę narodu polskiego z hitlerowskim agresorem w 1939 r., polsko-radzieckie braterstwo broni, broń zrodzoną na szlaku bojowym od Lenina do Berlina, polsko-radzieckie współdziałanie w partyzanckim ruchu oporu.

Wystawę uzupełniają plakaty i planse podkreślające przyjaźń i współpracę Polski z państwami socjalistycznymi, wkład PRL w utrwalanie procesów odwrócenia wojny. (PAP)

KINA

Baltyk: „Cenny depozyt”, prod. franc., lat 12, godz. 9.30, 11.30, 13.30, 15.30 i 20. „Smierć prezydenta”, prod. pol. lat 12, godz. 19.30.

Przyjaźni: „Serpico” prod. wł., lat 13, godz. 15.15, 17.30 i 19.45.

Pokolenie: „Królewna a długim warkoczem”, prod. ZSRR, b/o, godz. 8, 11.15, „Świat się śmieje” prod. ZSRR, b/o, godz. 15, 17, 19.

Odeon: „Gang Olens na szlaku”, prod. duńsk., lat 12, godz. 15.30. „Przepustka dla marynarza”, prod. USA, lat 15, godz. 17.30 i 19.30.

Hel: „Zaufanie”, prod. ZSRR, lat 12, godz. 15.30, 17.30 i 19.30. „Opowieść o prawdziwym człowieku”, prod. ZSRR, b/o, godz. 9 i 11.

Walter: nieczynne.

Mewa: „Białe słońce pustyni”, prod. ZSRR, lat 14, godz. 15.30, 17.30 i 19.30.

WYSTAWY

Muzeum przy ul. Nowotki 12 — Wystawa pt. „Tradycje rewolucyjnej ziemi radomskiej w dokumentach”.

„Da, Esterki” — Biuro Wystaw Artystycznych — wystawa malarstwa Czesława Waszko z Soła i Wisła.

Klub „Empik”: Wystawa książek — „Literatura radziecka”.

DZIEWY ATEK

Apteka nr 13 przy pl. Konstytucji 6 i nr 10 przy pl. Zwycięstwa 1.

Pomoc lekarska — Punkt pomocy domowej podziatrycznej ul. Struga 5A. Doradza pomoc internistyczna — ambulatorium Pogotowia Ratunkowego przy ul. Tychomiera Pomoc dentystyczna czynne codziennie w godz. 8-18, w piątek od 15-18. Poniedziałki i dni państwowe — nieczynne.

TELEFONY

Pogotowie ratunkowe 993. pogotowie kolejowe 988-15. straż pożarna 998, posterunek MO 997, pogotowie energetyczne 991. Komenda MO 291, pogotowie kanalizacyjne 400-63, pogotowie gazowe czynne w godz. 8-15 (317-47) w godz. 17-24 (24-30) w niedzielę i święta 400-67, postój taksówek przy pl. Konstytucji 123-52, przy Zwińki i Wigury 414-10. Pomoc drogowa 991, informacja PKP 299-50, PKP 267-76.

BIAŁOBRZEŻE

Kino „Piława”: „Wspaniały meczystwa”, prod. bułg., lat 13, godz. 17.30 i 19.30.

Telefony: posterunek MO 707, straż pożarna 998, ośrodek zdrowia 23, zjazd turystyczny 411, sklep „Dacia” 742.

GARBARNA

Kino „Las”: „Przepraszam czy to ja?”, prod. pol. lat 18, godz. 10 i 18.

Telefony: posterunek MO 07, straż pożarna 98.

DRZEWICA

Telefony: posterunek MO 07, straż pożarna 98.

GROJEĆ

Kino „Odra”: „Powrót Robin Hooda”, prod. ang., lat 12, godz. 15, 17.15 i 19.30.

Telefony: Pogotowie MO 30-71, straż pożarna 20-23, posterunek MO 202, pogotowie ratunkowe 203, zachorowania i przewozy 23-08.

KOZIENICE

Kino „Złoc”: „Seksja specjalna”, prod. franc., lat 15, godz. 17 i 19.15.

Telefony: Pogotowie ratunkowe 999, straż pożarna 94-90, posterunek MO 21-22, szpital rejonowy 24-50, dom kultury 26-25. Muzeum Regionalne — Polski planiędz papierowy z lat 1794-1965, wystawa zorganizowana ze zbiorów Muzeum Okręgowego w Lublinie.

JEDLINA LETNISKO

Telefony: Pogotowie MO 77, izba porodowa 46, apteka 48, restauracja „Leśna” 110.

JEDLIŃSK

Telefony: Posterunek MO 77, straż pożarna 88, ośrodek zdrowia 17, restauracja „Turysta” 14, kierownictwo — 101.

NOWE MIASTO

Kino „Piława”: „Konie Waldeana”, prod. włoskiej, lat 15, godz. 17 i 19.

Telefony: pogotowie ratunkowe 99, straż pożarna 8, posterunek MO 7, szpital rejonowy 55, postój taksówek 88, kawiarnia 169.

MOGIELNICA

Telefony: Posterunek MO 7, gmina spółdzielnia 8.

LIPSKO

Kino „Szarotka”: „Gehenna”, prod. pol., lat 12, godz. 17 i 19.

Telefony: pogotowie MO 67, straż pożarna 08, pogotowie ratunkowe 08, izba porodowa 182, apteka 62, biblioteka 127, kino 168, PKN 206.

PIONKI

Kino „Chemik”: „Zapach kobiecy”, prod. włoskiej, lat 18, godz. 19.15.

Telefony: Pogotowie ratunkowe 09, straż pożarna 08, posterunek MO 07, izba porodowa 185.

SKARYSZEW

Kino „Syrenka”: „Zawłód uczuć”, prod. pol. lat 12, godz. 18.

Telefony: posterunek MO 77, gospoda 34, izba porodowa 11.

WARKA

Kino „Przyjaźni”: „Sam wol”, prod. pol. b/o, godz. 17 i 19.

Telefony: posterunek MO 67, straż pożarna 08, PKP 12, postój taksówek 128, reż. przych. adreś w 21, stacja wodna PTK 143, CPN 120.

Muzeum im. Pułaskiego — 287 tel. (czynne codziennie oprócz poniedziałków i dni państwowych w godz. 10-17)

Ekspozycja zmienna — Piotr Wysocki.

Ekspozycja stała — Kazimierz Pułaski i udział Polaków w życiu państwa, kulturalnym i społecznym Stanów Zjednoczonych.

Skansen Bojowy w Małuszewie.

PRZETYSK

Telefony: Posterunek MO 77, straż pożarna 83, izba porodowa 14, apteka 23, ośrodek zdrowia 61.

ŻYCIE RADOMSKIE

„Życie Radomskie” 64-100, Radom, ul. Żeromskiego 51. Telefon: 211-09, 214-38. Przyjmowanie ogłoszeń redakcja, 630-13.30 za teraźniejszy druk ogłoszenia redakcja nie odpowiada. Warszawa Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa” Al. Jerozolimskie 15/17. Reklamę nie zamawiać redakcja, nie zwraca. Druki Prasowe „Zakłady Graficzne RSW „Prasa” Książka-Ruch” Warszawa, ul. Marszałkowska 3/5.

WIERZBICA

Kino „Venus”: „Najemnik”, prod. ang., lat 15, godz. 18.

Telefony: straż pożarna 88, posterunek MO 99.

PRZYŚCZA

Kino „Zachęta”: „Młotna edukacja Walentego”, prod. franc., lat 15, godz. 15.30, 17.30 i 19.30.

Telefony: straż pożarna 88, posterunek MO 09, pogotowie ratunkowe 09-202, restauracja 468, postój taksówek 803, ośrodek zdrowia 210.

SZYDLÓWIEC

Kino „Górniki”: „Gdy nadechcą wrzesień”, prod. ZSRR, b/o, godz. 15 i 18.

Telefony: Pogotowie ratunkowe 999, posterunek MO 77, straż pożarna 20, restauracja Biedsia 101.

Muzeum Ludowych Instrumentów Muzycznych. Polskie instrumenty Muzyczne i wnętrza zamkowe czynne codziennie oprócz poniedziałków i dni państwowych w godz. od 9-15.30, w soboty od 10-18.

ZWOLEN

Kino „Świt”: „Niedoradzi”, prod. pol. lat 12, godz. 15.30 i 18.30.

Telefony: pogotowie MO 997, straż pożarna 993, pogotowie ratunkowe 999, izba porodowa 22-22, zakład energetyczny 20-61.

Muzeum im. Jana Kochanowskiego. Stała ekspozycja — „Młot”. Punkt Muzeum Okręgowego — malarstwo polskie w XIX i XX wieku czynne codziennie w godz. 10-18, w piątek od 15-18. Poniedziałki i dni państwowe — nieczynne.

ILZA

Telefony: Pogotowie MO 07 lub 23, straż pożarna 07 lub 23, pogotowie ratunkowe 09, pogotowie energetyczne 31, szpital — izba przyjęć 18, chirurg 29, klin 7, urząd gminy — naczelnik 135, izba porodowa 76, restauracja „Zamkowy”. Uwaga: Kalendarzyk sporządzony na podstawie informacji zainteresowanych instytucji. Kierownictwo kin zastrzega sobie prawo zmiany programu.

RADIO

Program I

Wład. 6.00 8.00 9.00 10.00 12.05 15.00 19.00 20.00 21.00 22.00 23.00

6.00-8.00 Złotego Studio 6.00-8.00 Sygnalizator 8.00 Komitariat 8.10 Estrada przyjaźni 8.15 Dł. 1 i II (jęz. polski) 9.30 Nowe nagrania muzyki ludowej 10.00 Tańce narodów radzieckich 10.30 Niezależność 10.45 Muzyka z „Gama” 11.00 Tu Radio-Kierowców 11.10 Refleksy 11.15 Muzyka polskich melodii 11.30 Opole na muz. antenie 12.05 Z kraju i ze świata 12.25 Opole na muzycznej antenie 12.45 Roln. kwadrans 13.00 U przyjaciół 13.05 Maryla Rodowicz w duecie 13.15 Dom i my 13.30 Przerzomy zawsze ubezpieczony 13.35 Wiesz tańczy i śpiewać 13.45 Aktualności kulturalne 14.00 Studio „Gama” 14.20 Studio Reakcji 14.25 Studio „Gama” c. d. 15.05 Huta Katowice — ma głos 15.10 Studio „Gama” c. d. 16.00-18.25 Tu Jedynka 17.30-18.00 Radioruch 18.25 Niezależność 18.30 Kierowców 18.35 Przebież i Interstacja 19.30 Kiermasz piosenek 20.00 Naukowcy — rolnicy 20.20 Katalog wydawniczy 20.25 Dźwiękowy plakat reklamowy 20.30 Konc. z cyklu 21.05 Kronika sportowa 21.25 Radiowo-TV Średnia Szkoła dla Pracujących. Historia 21.30 Z archiwum jazzu 22.20 Z kraju i ze świata 22.30 Tu Radio Kierowców 22.35 Grand Standard Orchestra 22.30 Proponujemy i zapraszamy 22.45 Minirelaty Zanny Bilewskiej 23.12 Właśc. sportowe 23.15 Utwory kompozytorów rosyjskich.

Program nocny

Wład. 0.01 1.00 2.00 3.00 4.00 5.00 6.00 Początek programu 0.01-6.00 Kalendarz Kultury Polskiej 0.01-6.00 Program nocny z Lublina

Program II

Wład. 4.30 5.30 6.30 7.30 11.30 13.30 18.30 21.30 23.30

4.35 Dzień dobry, pierwsza zmiana 5.00 Poranek muzyczny 5.30 Obojętność i propozycja anteny 12.45 Roln. kwadrans 13.00 U przyjaciół 13.05 Maryla Rodowicz w duecie 13.15 Dom i my 13.30 Przerzomy zawsze ubezpieczony 13.35 Wiesz tańczy i śpiewać 13.45 Aktualności kulturalne 14.00 Studio „Gama” 14.20 Studio Reakcji 14.25 Studio „Gama” c. d. 15.05 Huta Katowice — ma głos 15.10 Studio „Gama” c. d. 16.00-18.25 Tu Jedynka 17.30-18.00 Radioruch 18.25 Niezależność 18.30 Kierowców 18.35 Przebież i Interstacja 19.30

Ziemia radomska w 60 rocznicę Wielkiego Października

W obchodach 60 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej w woj. radomskim szczególnie bogaty program przypadł 4 listopada. Odbłyły się liczne wojewódzkie uroczystości, z których szczegółową relację przekazujemy dziś Czytelnikom.

Solec, malowniczo położony nad Wisłą, przeżywał uroczysty dzień. W podzięce za walkę i wyzwolenie tej ziemi, mieszkańcy miasteczka ufundowali pomnik, który jest symbolem braterstwa broni i dowodem wielkiej przyjaźni narodu polskiego i radzieckiego. Na uroczystość odsłonięcia pomnika żołnierza radzieckiego Solec przybrał odświętny wygląd, witając przybyłych gości. Uczestniczyli w tej uroczystości: kierownictwo KW PZPR z I sekretarzem KW, Januszem Prokopiakiem, i Urzędu Wojewódzkiego z wojewodą radomskim, Romanem Maćkowskim, przedstawiciele bratnich stronnictw politycznych, Frontu Jedności Narodu oraz organizacji społecznych i młodzieżowych. Kilka tysięcy osób z miasteczka i okolic zebrało się na rynku. W imieniu mieszkańców serdecznie powitał gości I sekretarz KG partii, Zygmunt Piskorz, podkreślając że społeczeństwo pragnie upamiętnić na swoim terenie wszystkie miejsca walk i polsko-radzieckiego braterstwa broni. Wzniesiono pomnik w Solcu, ziemi, która w 1945 r. znalazła się w rejonie walk wielkiej ofensywy nadwiślańskiej.

Gorąco witano na tej uroczystości radzieckich gości przedstawicieli Armii Radzieckiej i ambasady ZSRR w Warszawie: płk Anatolija Dimitriewicza Kurpianowa, Jewgienija Pawłowicza Solowjowa i Olega Nikolajewicza Czarda a także grupę radzieckich specjalistów pracują-

Jan Kulczak z Kozienic odznaczony Krzyżem Komandorskim

cych przy ważnych, powstających w woj. radomskim inwestycjach — przy budowie elektrowni „Kozienice”, ce-

Odnaczenia dla pracowników wymiaru sprawiedliwości

5 bm. odbyła się w Radomiu uroczystość odnawienia zasłużonych pracowników sądownictwa, prokuratury i adwokatury odznaczaniem przyznawanymi przez Radę Państwa, Ogólnopolski Komitet FJN i Prezydium ZG Zrzeszenia Prawników Polskich.

Złotym Krzyżem Zasługi odznaczony został sędzia Sądu Wojewódzkiego w Radomiu — Czesław Kropornicki, odznakę Zasłużonego Działacza FJN wręczono wiceprokurator Annie Ziębce, złotą odznakę zasłużonego działacza ZPP otrzymał adwokat i radca prawny — Zbysław Minajew, odznakami za zasługi w ochronie porządku publicznego udekorowanych zostało 11 sędziów Sądu Wojewódzkiego i sądów rejonowych.

be-de

Dni Filmu Radzieckiego

Oni walczyli za Ojczyznę

W ramach trwających Dni Filmu Radzieckiego w radomskim kinie „Baltyk” przygotowano dla kinomanów dwa, atrakcyjne filmy. Pierwszym z nich jest dramat wojenny „Oni walczyli za Ojczyznę” reż. S. Bondarczuka, zrealizowany na podstawie powieści M. Szolochowa, o tragicznych losach oddziału bohaterów broniącego swej ziemi w dniach odwrotu w 1942 r. Drugą pozycją jest kolorowy dramat psychologiczny „Zapamiętaj imię swoje” reż. S. Kolosowa, kilka dni temu prezentowany na ekranach telewizorów.

Obydwa filmy wyświetlane będą wyłącznie na tzw. seansach organizowanych (zamkniętych) dla załóg zakładów pracy oraz młodzieży szkolnych z kierownictwem kina.

(mz)

Na rynku w Solcu podczas uroczystości

mentowni „Przyjaźń II” i wielkiej szklarni w Ryczywole. — Ziemia radomska — powiedział w swoim przemówieniu I sekretarz KW PZPR, Janusz Prokopiak — w operacji radomsko-lódzkiej wyprawionej z przyczółka pułowskiego odzyskała wolność. Poległo tutaj ponad 15 tys. czerwonoarmistów. Ziemia nasza stała się najwspanialszą oplotką ich prochów, a my zawsze czcimy ich pamięć i przekazujemy dla przyszłych pokoleń świadectwo ich walki o wolność i utrwalenie pokoju na świecie.

O związkach wspólnych walk żołnierzy polskich i radzieckich mówił do zgromadzonych mieszkańców Anatolij Dimitriewicz Kurpianow.

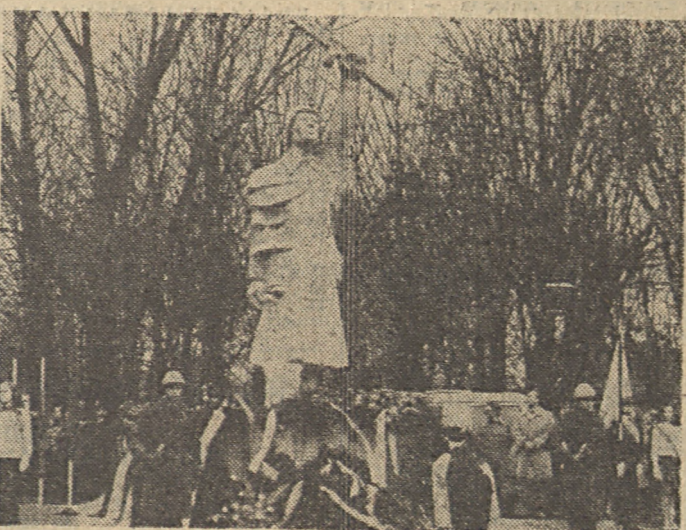
Następuje kulminacyjna część uroczystości — pochylają się sztandary, kompania honorowa Wyższej Oficerskiej Szkoły Lotniczej w Deblinie i MO prezentuje broń. I sekretarz KW PZPR Janusz Prokopiak dokonuje odsłonięcia pomnika, wzniesionego dla uczczenia poległych w rejonie Solca żołnierzy radzieckich wyzwających tę ziemię. Do pomnika podchodzi teraz kolejno delegacje społeczeństwa ziemi radomskiej składające liczne wieniec i wiązanki kwiatów. Na ziemi lipskiej przybył jeszcze jeden symbol polsko-radzieckiego braterstwa broni.

Stało się już w Radomiu tradycją, że z okazji kolejnych rocznic Wielkiego Października władze partyjne i administracyjne województwa spotykają się z weteranami walk rewolucyjnych i zasłużonymi działaczami ruchu robotniczego, a także działaczami TPPR. 60 rocznica była taką szczególną okazją, co podkreślił I sekretarz KW PZPR Janusz Prokopiak witając w siedzibie KW grono zasłużonych działaczy, oraz grupę radzieckich gości, uczestniczących w imprezach ku czci Wielkiego Października — na ziemi radomskiej. Przypominał również, że 100 tysięcy Polaków brało udział w rewolucji i obronie młodej republiki radzieckiej. W narodowej księdze pamięci obywateli i budowniczych radzieckiego państwa znaleźli się także rewolucjoniści z ziemi radomskiej, wśród nich Józef Gręcznarowski, Jan Leśniewski i Mieczysław Łogański.

Podczas uroczystego spotkania działaczy ruchu robotniczego i aktywistów TPPR udekorowano wysokimi odznaczeniami państwowymi.

Delegacje składają wieniec

Pomnik żołnierza radzieckiego w Solcu

Krzyż Komandorski Orderu Odrodzenia Polski otrzymał Jan Kulczak. Krzyż Kawalerski OOP: Idzi Kordel, Henryk Sobolewski, Jan Chaziński, Stanisław Orłowski, Paweł Łachmaniuk, Janina Wawrzak, Jan Stani, Marian Gregier, Jan Szmajda, Stefan Janicki, Stanisław Kowalski, Władysław Biernat, Feliks Jung, Franciszek Auguścik, Konstanty Czajkowski, Longin Suczyński, Bronisław Mucha Srebrny Krzyż Zasługi

Odnaczeni weterani ruchu robotniczego

otrzymała Elżbieta Gozdur. Wręczono również 8 złotych honorowych odznak TPPR.

Weterani Rewolucji Październikowej i ruchu robotniczego: Józefa Rybak, Jap Banaszek, Feliks Cwil i Sta-

niśław Jarosz otrzymali listy gratulacyjne od I sekretarza KC PZPR. Listy do działaczy skierował też ambasador Związku Radzieckiego w Polsce, Stanisław Pilotowicz oraz I sekretarz KW PZPR Janusz Prokopiak.

W imieniu odznaczonych podziękował w gorących słowach Stanisław Orłowski, zapewniając, że rewolucjoniści i działacze swoje siły i doświadczenia nadal oddadą będą dla umacniania i rozsze-

zrania zdobywcy Rewolucji Socjalistycznej, zawsze wierząc idealom za które walczyli.

W serdecznej atmosferze upłynęła dalsza część spotkania podczas której działacze dzielili się wspomnieniami z

Sport

LECHIA RÓWNIEŻ POKONANA W RADOMIU

W meczu o mistrzostwo II ligi piłkarskiej Radomiaków pokonał Lechia Gdańsk 1:0 (1:0). Zwycięską bramkę dla gospodarzy uzyskał w 4 min. Zgódk.

Radomiak: Blaszczyk — Mrozek, Kosiec, Kalita, Rozalski — Zgódk, Strzemiński, Waloszczyk (od 70 min. Szymański) — Wana, Wojdaszka, Turoń. Sędzią był S. Koczałko z Wrocławia.

Ponad 20 tys. widzów było świadkami szybkiego, stojącego na dobrym poziomie pojedynku dwóch drużyn II-ligowej czołówki. Gospodarze przystąpili do niego jak zwykle z dużą ambicją i wolą zwycięstwa. Już od pierwszych minut na bramkę Kwaśniewicza sunęły falo-we ataki „zielonych”, inicjujące przez bardzo dobrze spisujących się w tym dniu: Zgódkę i Wojdaszkę. Jedną z takich akcji zastopowana została nieprzeplisowo przez obronę Lechi. Rzut wolny z odległości około trzech metrów od bocznej linii

poła karnego wykonywał Wana. Idealnie bił piłkę przejął na głowę nie obstawiony Zgódk i strzelił pewnie do siatki. Jak się później okazało była to bramka na wagę dwóch punktów. Lechia, którzy grali w pierwszych minutach wzmożoną defensywą, ruszyli teraz do zdecydowanego ataku, prezentując wiele składnych akcji. Najgroźniejszą miała miejsce w 24 min., kiedy to znajdujący się na bardzo dogodnej pozycji Polak postąpił z najbliższej odległości minimalnie nad poprzeczką.

Po przerwie obserwowaliśmy nadal udane zagrania z obydwu stron. Kontratakujący zespół Lechi był o krok od wyrównania w 52 min. Po dobrym dośrodkowaniu Kruszyńskiego, pięknym strzałem głową popisał się Radowski, ale piłka trafiła w poprzeczkę. Im bliżej końca meczu, tym więcej uwagi poświęcali radomiianie obronie cennego rezultatu. Totem częste były teraz groźne akcje godzące. Jeszcze raz goście mieli szansę na zdobycie bramki i to zaledwie na minutę przed końcowym gwizdkiem sędziego. Na czystej pozycji strzeleckiej znalazł się Puskasz, strzelił ostro pod poprzeczkę, ale fantastyczną obroną popisał się Blaszczyk.

W sumie mecz mógł się podobać. Był ciekawy, obfitujący w wiele pomysłów zagrań z obydwu stron. Lechia zaprezentowali się lepiej ze wszystkich zespołów oglądanych w Radomiu, co nadejść sukcesowi Radomiaków szczególną wartość.

W zespole gospodarzy centralną postacią był Blaszczyk, podobali się również: Zgódk, Wojdaszka i Strzemiński. W Lechi na wyróżnienie zasłużyli: Puskasz, Kaliszewicz i Polak.

DOBRA POSTAWA KOSZYKARZY BUDOWLANYCH

Bardzo dobrze spisali się koszykarze budowlanych, którzy w meczu o mistrzostwo II ligi pokonali dwukrotnie AZS Lublin 52:67 (48:37) i 70:67 (34:28). Punkty dla radomian zdobyli: Wikic — 24—21, Jarecki 19—20, Dulba 24—10, Minda 21—6, Maciąg 5—2, Pawelec 5—1 i Korczak 4. Najwięcej punktów dla AZS uzyskał: Gasior 24 i Kozłowski 20.

Sobotni pojedynek stał pod znakiem bardzo dobrej gry gospodarzy, w której prym wiodli celnie rzucający z półdystansu Minda, Wikic i Dulba. Skutecznym zbiorem piłek z własnej tablicy popisywał się również Jarecki.

Niedzielną rewanż nie był niestety już tak dobry, co w głównej mierze należy przypisać nieaportowej postawie koszykarzy lubelskich. Własnie za takie niewłaściwe zachowanie sędzia usunął z boiska w 2 części meczu kapitana drużyny AZS, Gasiora.

(am)

lat walki a także z dumą i radością mówili jak realizowane są w dzisiejszej Polsce ich marzenia i idee za które walczyli. Wspominali o tym m.in. Jan Kulczak z Kozienic a także Idzi Kordel z Biedowa, który wychowany w rodzinie SDKPiL-owca realizował ideały ojca w swoim życiu walcząc o wolną i sprawiedliwą Polskę. I sekretarz KW partii Janusz Prokopiak na zakończenie spotkania złożył wyrazy szacunku i podziękowania weteranom ruchu robotniczego.

Wieczorem w sali Teatru Powszechnego odbyła się uroczysta akademicka z okazji 60 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej. W uroczystości wzięli udział członkowie egzekutywy KW z I sekretarzem KW Januszem Prokopiakiem, wojewoda Roman Maćkowskim, przedstawiciele bratnich stronnictw politycznych, Frontu Jedności Narodu, przedstawiciele organizacji społecznych, młodzież i społeczeństwo. W akademii uczestniczyli też goście radzieccy bawiący tego dnia na ziemi radomskiej.

Referat omawiający rolę Rewolucji Październikowej oraz jej wpływ na losy Polski przedstawił sekretarz KW partii, Krystyna Firmanty.

Mówiąc o włączeniu się do obchodów rocznicy Wielkiego Października całego społeczeństwa województwa radomskiego przypominała o wzroście aktywności społeczno-produkcyjnej ludzi pracy. W woj. radomskim powstało 541 brigad pracy socjalistycznej walczących o tytuł 60 rocznicy Rewolucji Październikowej. Realizują one łącznie z załogami czyn październikowy, którego wartość przekracza 300 mln zł.

Akademii zakończył koncert w wykonaniu zespołów amatorskich, działających przy placówkach kulturalnych woj. radomskiego. (n)

Zdjęcia: Bronisław Duda

Gratulacje odznaczonym składa I sekretarz KW PZPR Janusz Prokopiak

Uroczysta inauguracja roku akademickiego w radomskim punkcie konsultacyjnym UMCS

Od roku istnieje otwarty w Radomiu punkt konsultacyjny Zawodowego Studium Administracyjnego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Inicjatywę zrodziła potrzeba doskonalenia kadr administracyjnych nowego województwa. W bieżącym roku akademickim słuchaczami studium jest 75 radomian.

Na uroczystości inauguracji roku akademickiego 1977/78, jaka odbyła się w ub. sobotę w auli radomskiego ośrodka Politechniki Świętokrzyskiej, przybyli gospodarze województwa z I sekretarzem KW PZPR Januszem Prokopiakiem i wojewodą radomskim Romanem Maćkowskim, a także senat uczelni reprezentowany przez rektora UMCS prof. dra hab. Wiesława Skrzydła, prorektora lubelskiej uczelni prof. dra hab. Ryszarda Orłowskiego i dziekana Wydziału Prawa i Administracji prof. dra hab. Jana Malarczyka.

Po sprawozdaniu z rocznej

Lata młodości i czynu

Uczestnicy Rewolucji

Liczny był udział Polaków w Rewolucji Październikowej. Proletariat polski powitał wydarzenia 1917 roku jako zapowiedź wspólnej i zwycięskiej walki o wyzwolenie od ucisku narodowego i niesprawiedliwości społecznej, jako kres wojny prowadzonej w interesie burżuazji.

W walce o władzę Rad uczestniczyli również mieszkańcy obecnego województwa radomskiego. Robotnicy, którzy wraz z przesuwającymi się frontami I wojny światowej pracowali w Rosji, żołnierze zmobilizowani do armii rosyjskiej, członkowie rodzin polskich, przesiedlonych z Radomia i okolic na bezkresne obszary carskiej Rosji.

★

Wśród uczestników i świadków pamiętnych wydarzeń 1917 roku, a którzy brali udział w wojewódzkich uroczystościach ku czci 60 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej, znaleźli się Jan Bachanek, Stanisław Floriański i Paweł Łachmaniuk. Poznajmy ich losy i lata walki dla zwycięstwa Rewolucji.

Najstarszy z trójki weteranów walk rewolucyjnych Jan Bachanek urodził się w 1895 roku w Bąkowcu k. Kozienic. Obecnie mieszka w Garbacie. Losy I wojny światowej rzuciły go na obszar Rosji, gdzie został wciągnięty do wojska. Podczas walk z Niemcami i Austriakami koło Tarnowa został ranny i skierowano go na leczenie do szpitala w Moskwie. Tam stały go wydarzenia 1917 roku. Był jednym z tych, którzy zdobywali Kreml, a następnie żołnierzem I Rewolucyjnego Pułku Białogrodzkiego. Uczestniczył w posiedzeniach Moskiewskiej Rady Delegatów Żołnierzy, do końca 1918 r. walczył z wrogami rewolucji denikinowcami i kornilowcami. Do Polski wrócił na początku 1919 r. Do emerytury pracował jako kolejarz w Radomiu. Za pracę zawodową i społeczną odznaczony został Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Stanisław Floriański urodził się w 1896 r. w Ponikwie k. Kozienic. Dziś mieszka w Garbacie. W 1915 roku wyjechał do Rosji — jak wspomina — w poszukiwaniu chleba. Zresztą nie on jeden. Zakłady w Radomiu i Kozienicach były wówczas zdemontowane, wielu takich jak on poszukiwało wówczas pracy w Rosji. Floriański pracował jako tokarz w Moskiewskich Zakładach Mechanicznych. Podobnie jak Jan Bachanek uczestniczył w szturmie na Kreml. Był żołnierzem Czerwonej Gwardii,

ochotniczej formacji rewolucyjnej robotników. Za bojowe zasługi odznaczony został medalem ZSRR. Po powrocie do Radomia w 1923 r. pracował cały czas jako tokarz w ZNTK. Pamiętając go starsi współtowarzysze pracy jako aktywnego działacza związkowego, dobrego kolegi i pracownika. Przed kilku dniami otrzymał Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

Paweł Łachmaniuk urodził się w 1899 r. w Piszczynie w Rosji, w rodzinie polskiego emigranta. Brał udział w walkach 1920—1922 roku jako kawalerzysta pułku sformowanego przy Rewolucyjnej Radzie Wojennej i Konnej Armii, a następnie w XV Turkmenskim Pułku Kawalerii. Tam za walkę i kontrrewolucyjną odznakę został medalem bojowym. Po powrocie do kraju pracował w wielu zakładach, również w Zakładach Metalowych w Radomiu jako ślusarz.

Za udział w walkach rewolucyjnych u boku proletariatu rosyjskiego zgodny z polską tradycją walk „za wolność waszą i naszą” wszyscy trzej weterani otrzymali podczas uroczystości wojewódzkich obchodów 60 rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej listy gratulacyjne od ambasadora ZSRR w Warszawie.

be-de

Gminna konferencja PZPR w Jedlińsku

Kampania sprawozdawcza wyborcza PZPR w woj. radomskim osiągnęła kolejną fazę. Po pierwszych konferencjach zakładowych, obecnie rozpoczęły się także gminne konferencje sprawozdawczo-wyborcze. Zainaugurowała je 6 bm. konferencja partyjna w Jedlińsku, w której uczestniczył m. in. sekretarz KW PZPR w Radomiu — Krystyna Firmanty.

Gmina Jedlińska sąsiaduje z Radomiem i zajmuje obszar ponad 12 tys. ha. Na terenie gminy znajdują się 34 wieśsołectwa a ludność liczy około 14 tys. mieszkańców, spośród których około 30 proc. czynnych zawodowo dojeżdża do pracy w polskim Radomiu a nawet do Warszawy. Położenie gminy i sąsiedztwo ze stolicą województwa w dużym stopniu decydują o charakterze występujących problemów oraz częściowo wpływają na rodzaj specjalizacji produkcji w rolnictwie.

Te specyfikę uwzględniła także codziennym działaniu także instancja partyjna, skupiająca 414 członków partii. Do codziennych problemów mieszkańców gminy z pewnością zaliczyć trzeba także sprawy często niewłaściwej jakościowo obsługi rolników przez instytucje rolnicze, potrzebę budowy lub modernizacji zaniebanych dróg lokalnych, melioracji gruntów w dolinie Radomki oraz poprawy warunków dojazdu do pracy. W trakcie konferencji mówiono też o konieczności rozpoczęcia tworzenia bazy surowcowej dla przetwórci owocowo-warzywnych w rejonie Jedlińska w najbliższych latach.

Na zakończenie obrad dokonano wyboru nowego Komitetu Gminnego PZPR oraz trzech delegatów na wojewódzką konferencję partyjną w Radomiu.

TMZ

Zespół „Skaldowie” wystąpi w Radomiu

8 bm. w sali Teatru Powszechnego przy ul. Zeromskiego 53 wystąpi znany zespół „Skaldowie”. Występy rozpoczną się o godz. 18 i 20.

Bilety sprzedaje kasa WDK (po lewej stronie), a zamówienia zbiorowe przyjmowane są telefonicznie: 27-927 lub 20-235 do godziny 15. (n)

Zaprawa kondycyjna dla ratowników wodnych

Sezon letni poza nami. Liczna grupa ratowników wodnych, którzy pełnili dyżury na plażach, odpoczywa po trudach pracy. Trzeba jednak myśleć o utrzymaniu dobrej kondycji na rok przyszły. Radomskie WOPR zaprasza więc wszystkich ratowników w każdy czwartek o godz. 20.30 na pływalnię „Czarnych” przy ul. Lubelskiej, gdzie będą prowadzone zajęcia specjalistyczne. Warunkiem udziału w zajęciach jest posiadanie aktualnej legitymacji ratownika. (am)